

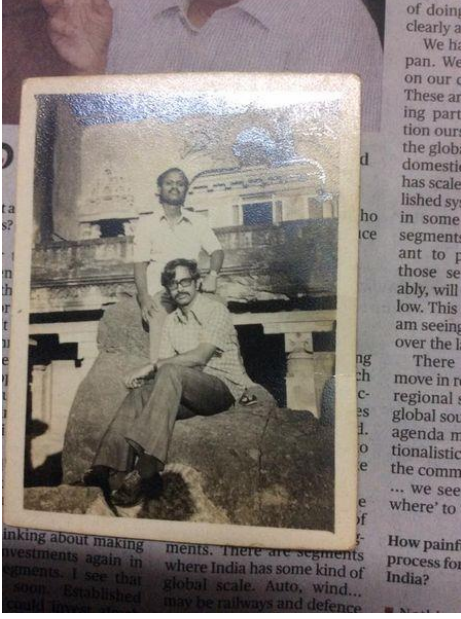
அஜந்தா, எல்லோரா – என்னைக் கலை விமர்சகனாக்கியது.

ஏனென்று தெரியாது.விதி என்னை எப்போதும் ஓவியத்தை நோக்கி தள்ளிக் கொண்டு போயிருக்கிறது. எனக்கு 28 வயது. 1976இல் கூகுள் தேடல் என்பதெல்லாம் கிடையாது. அவரங்காபாத் எனும் ஊரின் (10 நாளுக்கு முன்னால் திறந்திருந்த) கிளைக்கு என்னை அதிகாரியாக போட்டது இந்தியன் வங்கி. அவரங்காபாத் எங்கே இருக்கிறது? யாருக்குமே தெரியவில்லை. வங்கிக் கிளைகளின் முகவரி புத்தகத்தில் கூட அது இல்லை. ”ஊர் பேர் தெரியா இடத்துக்கு உன்னை வேலைக்கு அனுப்ப முடியாது” என்று என் அம்மா சொல்லி விட்டார்.அப்போது என் அப்பாவுடன் ஓவியம் பயின்ற அன்பு பொன்னோவியம் என் வீட்டுக்கு வந்திருந்தார். அவர் அகழ்வாராய்ச்சித் துறையில் வேலையில் இருந்தார். அஜந்தா, எல்லோரா எனும் ஓவிய , சிற்பக் கலை குகைகளுக்குச் செல்ல மகாராஷ்டிராவில் உள்ள அவரங்காபாத்தில்தான் தங்க வேண்டுமென்று அவர்தான் சொன்னார். உடனே என் அம்மா வேலையை ராஜினாமா செய்யச் சொல்லி விட்டார். அப்போதுதான் எனக்குத் திருமணம் ஆகி இருந்தது. அஜந்தா , எல்லோரா , ஓவியம், சிற்பம் என்றவுடன் உடனே போக வேண்டும் என்று ஒருபக்கமும், அம்மாவுக்காக வேலையை ராஜினாமா செய்துவிடுவதென்று மறுபக்கமுமாக முடிவெடுக்க முடியாமல் திண்டாடி விட்டேன். எனது அண்ணனாகவும் குருவாகவும் இன்றுவரை திகழும் இந்தியன் வங்கி எஸ் குப்புசாமிசார் நான் போயே தீர வேண்டும் என்று சொல்லி விட்டார்.

பள்ளியில் என் உயிர் நண்பரான தோழர் எஸ்.தியாகராஜன் ஹைதராபாத்தில் எலக்ட்ரானிக் கார்பரேஷன் ஆஃப் இந்தியா கம்பெனியில் வேலையில் இருந்தார்.முதலில் அவரிடம் சென்று தங்கி விட்டு, பிறகு அங்கிருந்து மும்பை போகும் ரயிலில் ஏறி அவரங்காபாத் நகரில் இறங்கினேன்.வேலையில் சேர்ந்தேன்.தியாகராஜனும் நானும் அஜந்தா, எல்லோராவுக்கு முதன் முதலாகப் போனோம். புத்தர் வாழ்க்கையைப் பேசும் சுவரோவியங்களையும், சிற்பங்களையும் கொண்ட 29 குகைகளைக் கண்டு ஆச்சர்யத்தில் பேசுக மறந்து போனோம். 28 ஏப்ரல் ,1819இல் ஜான்.கே.ஸ்மித் எனும் பிரிட்டிஷ்காரர் புலி வேட்டைக்குப்

போகும்போது கண்டுபிடித்த 29 மலைக் குகைகள் ஓவிய வெளிப்பாட்டின் சிகர சாதனை.

அன்று முதல் வங்கியில் விடுமுறை என்றால் நான் அஜந்தா, எல்லோராவில்தான் இருப்பேன். அது என் தாய் வீடாகிப் போனது. அன்றைக்கு குப்புசாமி சாரும், அவர் துணைவியாரும் என்னை வேலையை ராஜினாமா செய்யாமல் தடுத்தாட்கொண்டதால்தான் அஜந்தா/எல்லோரா என்னைத் தனது செளந்தர்ய லஹரியில் இழுத்துப் போட்டுக் கொள்ள முடிந்தது..

அவரங்காபாத்தில் இந்திய அரசியல் சட்டத்தின் சிற்பி டாக்டர்.பி.ஆர். அம்பேத்கர் ஏற்படுத்திய மிகப்பெரிய நூலகம் இருந்தது. அதில் அஜந்தா, எல்லோரா பற்றி படித்து படித்து கரைத்து குடித்தேன். நான் ஒரு கலைவிமர்சகனாக ஆவதற்கு அந்த வாசிப்பு

அடித்தளமிட்டது.அன்றிலிருந்து இன்று வரை என் உயிர் நண்பனாகத் திகழும் எஸ். தியாகராஜன் நான் எழுத்தாளனாவதற்கு எப்படி பங்களித்தார் என்று இன்னொரு பதிவில் எழுதுகிறேன். அதுவரை நன்றி தியாகு.